

fremmed Smør gaar som dansk Meierismør. Hvis det blev som foreslaaet, at Toldvæsenet sætter sit Stempel paa vort Smør, vilde det jo ikke sige Andet end at bevidne, at Smørret er kommet her fra Landet og ikke fra et andet Land. Og det er jo ingen Borgen. Hvad Exportørerne angaar, saa vil jeg hverken stemple disse Folk som mere hæderlige eller mindre hæderlige end andre Folk, men jeg tror ikke, at det gaar an i et saadant Forhold at sætte større Lid til disse Folk og tro, at naar de sætte deres Mærke paa noget Smør, det saa fuldt ud er godtgjort, at det er dansk Meierismør. Jeg tror ikke, at det læder sig gjøre, jeg tror i det Hele taget ikke, at vi, naar vi skulde gjøre Noget i denne Retning, kunne nøjes med en Sikkerhedsforanstaltning, men hvad vi kunne gjøre i dette Tilfælde, er det Samme, som vi have gjort paa andre Omraader, nemlig at gaa til Milben, til den Mand, der producerer Smør. Saaledes have vi gjort paa mange forskellige Omraader. For at de Herrer kunne se, hvilken Rolle det spiller, skal jeg anføre et Exempel. Naar en Mand sælger en Hest til en anden Mand og indstaar med sit Navn for skjulte Feil osv., saa kommer denne Attest ikke alene denne Kjøber tilgode, men ogsaa den Mand, som igjen kjøber Hesten af ham, idet den følger Hesten videre, og det bliver da altid en Sikkerhed paa Versord for de efterfølgende Kjøbere. Jeg kan ikke se, hvad der skulde kunne være i Veien for, at de Producenter her i Danmark, som tilvirke Smør, der i det Hele taget er beregnet paa Export, som jo i Reglen ere Folk, der i det Mindste have et halvhundredte Køer, og som i Reglen ogsaa i de senere Aar have deres bestemte Mærke indbrændt paa deres Dritler eller Dtinger, samtidig med, at de sendte disse 2, 4 eller 10 Dritler, og tilføiede en Attest, som gik ud paa, at den og den Dato har vedkommende Producent jendt til den og den saa og saa mange Dtinger eller Dritler Smør. Det vilde saa kunne gaa til vedkommende sidste Marked, hvor denne Attest vilde have sin Betydning. Hvis vi ikke ville gaa denne Vej samtidig med at bruge andre Forsigtighedsregler, er jeg bange for, at vi ikke ville naae Maalet, men skyde forbi det. Ligeledes tror jeg, at det i § 1 ikke kommer klart nok frem, hvad der menes med dette Lovforslag, thi det er ikke alene kunstigt Smør, der er Tale om, men ogsaa, som det fremgaar af Anmærkningerne, Smør, som er sammenblandet af kunstigt Smør og naturligt Smør. Dette har ikke faaet sit Udtryk i § 1, men det er dog naturligvis ogsaa det,

man mener at skulle ramme; efter min Mening er det nuværende ligesaa farligt som det rene Kunstsmør. Disse korte Bemærkninger har jeg ikke villet undlade at fremkomme med, for at det eventuelle Udvalg kunde have sin Opmærksomhed ogsaa henvendt derpaa, og jeg tror i det Hele taget, at naar vi gaa den Vej at lade Producenterne give Attest for Smørret, have vi mere Betyggelse. Dermed vil jeg ikke sige, at vi skulle undlade Toldvæsenets eller Exportørernes Stempel.

Dinesen: Til det ærede Medlem for Kjøbenhavn Amts 5te Valgkreds (Holstein) skal jeg kun sige, at jeg er saa langt fra at mene i Hjertet, at Landmændene ikke have røbet deres Duffer med Hensyn hertil, at de jo tværtimod har drøftet dette Spørgsmaal meget vidtløftigt i vore Landbotidender i de sidste Aar Lars Tid. Hvad den Misforstaaelse angaar, som baade han og det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Bluhme) gjorde sig skyldige i overfor mig med Hensyn til mine Udtalelser om Toldvæsenets Mærker, skal jeg ikke nu opholde mig yderligere derved, da vi jo ville komme til at forhandle Sagen yderligere. Jeg har ikke ment, at Toldvæsenet derved, at det sætter Mærker paa, skulde paatage sig noget Ansvar for, at det var godt Smør, der blev udført, men det vil, tror jeg, meget let blive Birkningen, at der tillægges Toldvæsenets Mærker større Betydning, end det til alle Tider kan have. Der er imidlertid en anden Side ved Sagen, som jeg ikke tror, at jeg kan undlade at gjøre opmærksom paa, naar der skal udføres store Masser paa samme Tid. Hvis man nemlig f. Ex. nu i disse Dage gaar ned paa Dampstøvsbroen og ser,

Rettelser.

- 3 Krigsministerens Foredrag:
- Ep. 1399, §. 22 f. o.: „Udgifter“ læs: „Udgifter, Udgifter“.
- 1400, „ 4—7 læses saaledes: „343⁸/₁₀ Mill. Reichsmark, Udgifter engang for Alle 8 Mill. Rm., ekstraordinære Udgifter c. 25 Mill. Rm.; det bliver omtrent 376 Mill. Rm. eller 334 Mill. Kr.“
- — §. 5 f. n.: „mere.“ læs: „mere,“
- — §. 4 f. n.: „Tjenestebagernes Antal er i Tydskland“ læs: „hvilket svarer til et Antal Tjenestebage af“.